

[Undervisningsministeren.]

Loven er forpligtet til at give Muligheder for en eksamensfri Mellemskole — det vil sige en Skole til det 15de Aar —, naar der melder sig mindst 10 Børn, vil det være rimeligt at kalde den eksamensfri Skole for en Mellemskole — den kan sidestilles og bliver sidestillet med Eksamensmellemskolen —, men hvis man beholder en Skoleordning, hvor Skolegangen ophører ved det 14de Aar, og saa ogsaa kalder en saadan Skole en Mellemskole, faar Ordet en noget anden Betydning end den, hvori det ellers i Almindelighed opfattes. Det var derfor, jeg i Fjor foreslog, at en Skole, som ikke havde Undervisning ud over det 14de Aar, ikke skulde hedde Mellemskole. De ældste Klasser i denne Skole skulde hedde Hovedskolen, og saa skulde de yngste Klasser i denne Skole eller i en anden Skole, hvor Børnene i Kommunen gik, hedde Forskoler. En Hovedskole skulde efter min Mening betyde en Skole, hvor der gik Børn i Alderen fra 10 til 14 Aar, men hvor der ikke var Undervisning ud over det 14de Aar. Jeg tror nok, at man oprindelig ved Hovedskole forstod en Skole med mindst 4 Klasser og ved Mellemskole en Skole med mindst 5 Klasser. Dette kan vi imidlertid drøfte i Udvalget. Hvor Betegnelsen Hovedskole er anvendt i Forslaget, tager det i væsentlig Grad Sigte paa Skoler, hvor der gaar Børn fra 10 til 14 Aar, og hvor man har en Klasse-deling med en Klasse for hvert Aar. Jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Hauberg havde opfattet det paa den Maade, idet han spurgte, om de Bestemmelser for Hovedskolen med Hensyn til Gymnastiksale og Sløjd, som kræves gennemført, gjaldt for den 3-klassede Skole, hvor man ikke havde denne Klassesdeling med 4 Klasser for Børnene fra 10 til 14 Aar, men en Klassesdeling saaledes, at 2 Aargange gik i samme Klasse.

Jeg tror hermed at have svaret paa det væsentligste af det, der blev fremdraget her under Drøftelsen i Gaar.

Nu har denne Sag været drøftet gennem adskillige Aar, og der har i de sidste Par Aar Landet over været en voksende Interesse for at faa Spørgsmaalet løst. Jeg tror for saa vidt, det har været heldigt, at Tiden er trukket noget ud, fordi man derigennem har faaet Adgang til Landet over at blive opmærksom paa, hvad der her foregaar. Det er min bestemte Opfattelse, at Tiden nu er inde til, at Spørgsmaalet løses, og jeg har opfattet det, der blev sagt her i Gaar, saadan, at man vel kan have et og andet at indvende mod Enkeltheder i

Lovforslaget — det er Ting, som naturligvis kan drøftes —, men at man fra alle Sider erkender, dels at det vilde være meget betydningsfuldt, om Rigsdagen samlet kunde vedtage denne Lov — dens Modtagelse Landet over, dens Betydning for den kommende Tids unge vil være af en helt anden Art, hvis den kommer med en enig Rigsdag bag sig —, dels at ingen af os i et saadant Samarbejde kan faa helt, hvad vi ønsker. Vi maa alle give Afkald, vi maa alle bringe et Offer; hvis vi anser det for at være af Værdi, at denne Ordning fremtræder med en samlet Rigsdag bag sig, saa maa vi ogsaa være villige til at bringe dette Offer, og saa tror jeg, at vi vil være i Stand til at give Befolkningen en Lovgivning paa dette Omraade, som vil kunne faa Betydning for den Ungdom, som skal løse os af.

J. Oskar Andersen: Jeg vil først takke den højtærede Undervisningsminister for de smukke og gode Ord, han udtalte om Folkeskolens Forhold til Kristendommen. Jeg er principielt enig med Ministeren i de Betragtninger, han anlagde i den Henseende — om de saa fuldt ud kommer til den rigtige Udførelse efter Lovforslaget, er en Sag for sig. Jeg er ogsaa glad ved, at Ministeren baade i sin Forelæggelsestale og nu her i Dag udtalte sig om Betydningen af, om man, naar det drejer sig om et Lovforslag som dette, kunde naa til at faa det gennemført med alle Partiers Tilslutning, og det er selvfølgelig ganske rigtigt, som Ministeren nu sagde, at hvis det skal naas, maa man fra forskellige Sider opgive visse Punkter, maa man komme hinanden i Møde, men jeg vil dog, ligesom mit Partis Ordfører gjorde det, gøre opmærksom paa, at vi her staar over for Afslutningen af en Lovgivning, som er sammenhængende. Det er lige siden den store Skolekommissions Tid — den var jeg ogsaa Medlem af — blevet fremhævet, at Seminarieordningen, Tilsynsordningen og nu dette Lovforslag var et sammenhængende Hele, og derfor er det rimeligt, naar man staar ved Afslutningen af en saadan Lovgivning, at man udligner, om jeg saa maa sige, det Misforhold eller de Mangler, der er ved en enkelt Del af den.

Naar Ministeren nu saa stærkt betoner, at det er af Vigtighed, at den samlede Rigsdag staar bag Skolelovgivningen, saa forstaar jeg ikke, at Ministeren udtalte sig saa stejlt med Hensyn til Tanken om at foretage nogle Ændringer i den ene af disse Love, som ikke er gennemført af samtlige Partier, saa meget mindre som der jo ved det foreliggende Lovforslag i Forvejen sker Æn-